

DEMONIE EN BEVRIJDING

HANS DERCKSEN

WOORD VOORAF

Demonie en bevrijding is een onderwerp dat in deze tijd weer steeds meer aandacht krijgt. Deze aandacht beperkt zich niet meer alleen tot pinkster- en charismatische kringen maar heeft zich ook uitgebreid tot de meer traditionele en reformatorische kerken. Meer en meer komt men tot het inzicht dat niet weinig pastorale problemen niet alleen meer kunnen worden opgelost met 'goede counseling' maar dat er, net als in de tijd van Jezus en de apostelen, weer demonen moeten worden uitgedreven in de naam van Jezus. Natuurlijk blijft wijsheid en onderscheiding ook op dit gebied hard nodig, maar we kunnen de bijbele noties over dit onderwerp niet naast ons neerleggen.

De onderhavige studie is al meer dan twintig jaar oud. Niettemin geloof ik dat de inhoud nog steeds goed bruikbaar is. Inmiddels zijn er over dit onderwerp goede boeken verschenen. In Engeland kan vooral de naam van Peter Horrobin worden genoemd. Zijn standaardwerk op het gebied van bevrijding en genezing is ook vertaald in het Nederlands. In ons land houdt in het bijzonder Wilkin van der Kamp zich met dit onderwerp bezig. Van zijn hand zijn er ook diverse boeken en DVD's verschenen. Op het reformatorische erf kan vooral de naam van prof. dr M.J. Paul worden genoemd.

Moge de Heer Zijn gemeente weer volledig toerusten om velen te bevrijden uit de greep van een verslagen, maar niet onmachtige vijand.

(VEEL) GEBRUIKTE AFKORTINGEN

AD	Anno Domini (in het jaar des Heren)
ASV	American Standard Version
AV	Authorized Version (King James)
bijv.	bijvoorbeeld
GNB	Groot Nieuws Bijbel
i.h.b.	in het bijzonder
m.b.t.	met betrekking tot
m.i.	mijns inziens
NBG	Nederlands Bijbel Genootschap
NBV	Nieuwe Bijbel Vertaling
NIV	New International Version
NT	Nieuwe Testament
OT	Oude Testament
RD	Reformatorisch Dagblad
SVV	Staten Vertaling

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING	6
2. WAT ZIJN DEMONEN?	7
3 DEMONISCHE BEÏNVLOEDING	8
4 KAN EEN CHRISTEN “BEZET” GEBIED ZIJN?	9
5 DE DIENST DER BEVRIJDING	10
6 ENIGE KANTTEKENINGEN	11
7. OORZAKEN VAN GEBONDENHEID/BEZETENHEID	12
7.1 Occultisme.	12
7.1.1 De opmars van het occultisme.	12
7.1.2 Verschillende vormen van occultisme.	13
7.1.3 De aantrekkingskracht van het occultisme.	13
7.1.4. Occultisme en de Bijbel.	14
7.1.5. Gevolgen van occultisme.	14
7.2 Zonden.	15
7.3 Erfelijkheid.	15
7.4 Een traumatische ervaring.	16
7.5 Vervloeking.	17
7.5.1 Wat is een vervloeking ?	17
7.5.2 Bijbelse voorbeelden van vervloeking.	17
7.5.3 Vervloeking in deze tijd.	18
7.5.4 Indikaties voor vervloeking.	18
7.5.5 De basis voor zegen of vloek.	19
7.5.6 Andere oorzaken van vervloeking.	19
7.5.7 Wat te doen tegen vervloeking ?	20
8. SYMPTOMEN VAN GEBONDENHEID/BEZETENHEID	21
9. PREVENTIE.	23
10. DE PRAKTIJK VAN DE BEVRIJDING.	25

10.1 Informatie.	25
10.1.1 Ga niet zomaar tot bevrijding over.	25
10.1.2 Is de betrokkene wedergeboren ?	25
10.1.3 Hoe is het geestelijk leven van de betrokkene ?	26
10.1.4 Medische achtergrond.	26
10.1.5 Zijn er occulte achtergronden/vervloeking ?	26
10.1.6 Wat zijn de verschijnselen, wanneer zijn ze begonnen ?	26
10.1.7 De gave van het onderscheiden van geesten.	27
10.2 De persoonlijke voorbereiding van de zielzorger.	27
10.2.1 Persoonlijke reinheid.	27
10.2.2 Geloofsopbouw door vasten en gebed.	27
10.3 De bevrijding.	27
10.3.1 Het werken in een team.	28
10.3.2 Het belijden van- en breken met (occulte) zonden.	28
10.3.3 Een eenvoudig bevel.	28
10.3.4 Handoplegging ?	28
10.3.5 Manifestaties.	29
10.3.6 Bevrijding zonder bediening.	29
10.3.7 Een bevrijding kan lang duren.	29
10.3.8. Zelfbevrijding.	30
10.3.9 Bevrijding op afstand is mogelijk.	30
10.4 Nazorg	30
10.5 Wat te doen tegen vervloeking ?	31
10.5.1 Wat is de oorzaak ?	31
10.5.2 Belijdenis en berouw.	31
10.5.3 Verloochen en weerstaan.	32
10.5.4 Nazorg.	32
11. SLOT.	33
LITERATUUR.	34

1. Inleiding

In evangelische kringen hoort men nogal eens spreken over bevrijding. Wat wordt ermee bedoeld? Het woord als zodanig komen we in de Bijbel maar op twee plaatsen tegen namelijk in Psalm 32:7: "Gij omringt mij met jubelzangen van bevrijding" en in Hebr. 11:35: "anderen hebben zich laten folteren en van geen bevrijding willen weten". De letterlijke betekenis is: ergens los van komen of ergens vrij van worden. In de evangelische wereld heeft het ook deze betekenis maar dan is het betrokken op het vrij worden van de invloed van de machten van de duisternis. Deze machten worden ook wel boze geesten of demonen genoemd.

De titel van ons onderwerp is: Occultisme en bevrijding. De belangrijkste oorzaak van wat we "demonie" noemen is namelijk het occultisme. Andere oorzaken van demonie zullen echter eveneens ruimschoots de aandacht krijgen.

2. Wat zijn demonen?

Er bestaan twee opvattingen over de oorsprong van demonen [1]:

- 1) Het zijn geesten van mensen die behoorden tot een schepping vóór Adam. Dit geslacht, onder leiding van satan is door Gods oordeel uitgeroeid maar hun geesten bleven de aardse atmosfeer bewonen.
- 2) Het zijn engelen, die in de val van satan meegesleurd werden. Voor de eerste opvatting is geen echte bijbelse grond aanwezig maar voor de tweede opvatting wel. Ez. 28:12-15 en Jes. 14:9-14 zijn passages die gaan over resp. de vorst van Tyrus en de vorst van Babel. Deze schriftgedeelten lijken, in hun geestelijke betekenis, ook van toepassing op satan. In Judas 6 wordt gesproken over engelen die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten. In Luc. 10:18 zegt de Here Jezus: "Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen". Uit Openb. 12:4 kan afgeleid worden dat satan bij zijn val één derde van de engelen heeft meegesleurd. Deze ontheemde engelen, die satan in zijn opstand tegen God gevolgd zijn, zoeken hier woningen. Soms in dieren, maar als het even kan in mensen.

3 Demonische beïnvloeding

Satan en zijn demonen opereren vanuit de hemelse gewesten (Ef. 6:12) en trachten invloed uit te oefenen op mensenlevens en gebeurtenissen hier op aarde. Bij hemelse gewesten moet men waarschijnlijk denken aan bepaalde gebieden rondom de aarde. Veel christenen denken dat satan en zijn demonen in de hel zijn. Hiervoor bestaat geen schriftuurlijke grond. In Matth. 25:41 spreekt de Heer over het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen bereid is terwijl we in Openb. 20:10 pas lezen dat satan daarin geworpen wordt en wel na het duizend jarig rijk! De vraag is nu in hoeverre satan en zijn demonen invloed hebben hier op aarde. In o.a. Colloss. 2:15 laat de Bijbel duidelijk zien dat het om verslagen vijanden gaat: "Hij (dat is Christus) heeft de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd". Het is echter een taak voor de gemeente om hen te overwinnen door "het bloed van het Lam en het woord van ons getuigenis (Openb. 12:11)". Ook al gaat het dus om verslagen vijanden dan betekent dit nog niet dat ze onmachtig zijn geworden. Toen, in de tweede wereldoorlog, Hitlers macht in feite al gebroken was bleef de bezetting van Nederland toch nog een tijd voortduren. Demonen hebben nog wel degelijk invloed op mensen. In de eerste plaats op hen die Christus niet kennen. In Ef. 2:2 wordt gesproken over de geest die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid. Een onbekeerde persoon is dus in zekere mate in de ban van de duisternis. Dit kan zelfs zo ver gaan dat zo'n persoon ongevoelig wordt voor een duidelijk christelijk getuigenis (2 Cor. 4:3). Mogelijk is geestelijke verblinding de primaire taak van demonen. Het meest ernstige geval van demonische beïnvloeding is bezetenheid. Hiervan is sprake als één of meer demonen bezit hebben genomen van de persoon in kwestie en deze persoon volledig beheersen. De vraag die nu naar voren komt is deze: In hoeverre is nu demonische beïnvloeding van een christen mogelijk? In de eerste plaats moet hierbij opgemerkt worden dat een christen, als hij serieus met de Heer leeft, altijd een doelwit van de boze is. De brandende pijlen van de boze zullen op hem afgeschoten worden (Ef. 6:16). Hij kan deze echter doven als hij zijn geestelijke wapenrusting goed draagt. Dat dit strijd betekent en een stuk lijden dat is voor de christen onontkoombaar. In 1 Petr. 5:8 en 9 staat: "Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten". Dit is echter nog niet demonische beïnvloeding. Hiervan spreken we pas als satan daadwerkelijk een voet in iemands leven krijgt, een stuk houvast van waaruit het leven van zo'n persoon negatief beïnvloedt wordt. In Ef. 4:27 staat: "geeft de duivel geen voet". Een voet geven betekent nog niet dat men bezeten wordt. Tussen enige invloed van de boze en bezetenheid is nog een hele ruimte. In het volgende wordt nagegaan in hoeverre het één en ander voor een christen het geval kan zijn.

4 Kan een christen “bezet” gebied zijn?

De waarschuwing van Ef. 4:27, die gericht is tot christenen, geeft al aan dat ook een christen demonisch beïnvloedbaar is. De vraag is echter hoever dat kan gaan. Dikwijls maakt men, enigszins kunstmatig, een onderscheid tussen lichte gebondenheid, zware gebondenheid en bezetenheid. Dit suggereert dat alleen in het laatste geval één of meer demonen het lichaam van de betrokkene zijn binnengekomen terwijl dit bij de lichtere gevallen niet zo zou zijn. Het één en ander is moeilijk vanuit de Bijbel hard te maken. We lezen daar meestal dat onreine geesten uitvoeren en er staat niet bij of dit nu een gebondenheid betrof of een bezetenheid. Verder moeten we hierbij opmerken dat, als er in ons N.T. (N.B.G.-vertaling) het woord "bezetenheid" gebruikt wordt, er in de grondtekst een woord staat dat "een demon (demonen) hebben" betekent. Er is dan niet noodzakelijkerwijs sprake van het compleet beheersen van een persoon. Het woord "bezetenheid" wekt dus verwarring en wij gebruiken dit woord alleen als er (op gezette tijden) sprake is van een complete beheersing van de persoonlijkheid. Hoe het ook zij wanneer een demon het lichaam van een persoon is binnengekomen dan is zo iemand "bezet gebied" en de vraag blijft of dit voor een christen mogelijk is.

Er zijn niet weinig christenen die beweren dat het onmogelijk is dat een christen een demon heeft, want, zo zeggen ze, de Heilige Geest kan niet samen met een boze geest één huis bewonen. Ook de tekst 1 Joh. 5:18 lijkt dit te ondersteunen want daar staat: "Wij weten dat een ieder, die uit God geboren is, niet zondigt; want Hij die uit God geboren werd bewaart hem, en de boze heeft geen vat op hem. "Het zou echter te ver gaan als hieruit gelezen wordt dat een christen niet kan zondigen; onze nieuwe natuur, die uit God is, zondigt niet. Onze oude natuur kan wel degelijk zondigen en in die zin kan de boze ook vat op ons krijgen. Een andere verklaring [2, pag. 107] die men ook wel eens hoort is dat er moet staan: gaat niet door met zondigen .. in plaats van: zondigt niet. Inderdaad blijkt dat een hardnekkig vasthouden aan bepaalde zonden tot gebondenheid leidt (zie paragraaf 7).

Uit de pastorale praktijk blijkt m.i. wel duidelijk dat een christen bezet gebied kan zijn maar er zijn ook bijbelse noties. In Lucas 13:11-17 staat de geschiedenis van een vrouw, die reeds achttien jaar een geest van zwakheid had en verkromd was. De Here Jezus geneest haar en zegt dan als er kritiek komt op deze sabbats-genezing: "Moest deze vrouw, die een dochter van Abraham is, welke de satan, zich achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de sabbatdag?" Dat de Heer haar een dochter van Abraham noemt betekent m.i. dat ze God werkelijk was toegewijd. Toch was ze blijkbaar "bezet gebied". Ook is de gave van het onderscheiden van geesten als geestesgave gegeven aan de gemeente. Zou deze gave dan alleen maar buiten de gemeente functioneren? Misschien zijn deze bijbelse argumenten niet overtuigend maar de pastorale praktijk is wel degelijk overtuigend. Voor een uitgebreide behandeling van deze problematiek zij men verwezen naar [2].

5 De dienst der bevrijding

De dienst der bevrijding houdt zich bezig met mensen die in de greep van de boze zijn geraakt. Dit zijn dus in het algemeen mensen die één of meer demonen bij zich hebben ook al zal dit lang niet altijd leiden tot de meest ernstige vorm die men bezetenheid noemt.

De dienst der bevrijding is eigenlijk begonnen bij de Here Jezus. In Lucas 4:19 staat dat God Jezus gezalfd heeft om (o.a) "aan gevangenen loslating te verkondigen". In de evangelieën zien we hier vele voorbeelden van. Vooral in het Marcus-evangelie is er nogal eens sprake van bevrijding. In Mattheus 10 geeft Hij ook volmacht aan Zijn discipelen voor deze dienst (ook voor genezing). In een enkel geval (Matth. 17: 14-21) falen de discipelen toch nog en moet de Heer er zelf weer aan te pas komen. Ook Paulus zien we een enkele maal optreden in de dienst van bevrijding namelijk in Hand. 16:18. Hier wordt een waarzeggende geest uit een slavin verdreven, iets wat trouwens grote gevolgen zou hebben. In Hand. 8:7 zien we Filippus optreden en het resultaat is genezing en bevrijding van velen. In alle gevallen verlaten onreine geesten de lichamen van mensen.

Volgens Marcus 16:17 is het uitdrijven van boze geesten een taak voor de volgelingen van Jezus. Iedere toegewijde christen kan in principe hierbij betrokken raken al betekent dit nog niet dat iedere christen zich erop moet toeleggen. Wanneer men zich door God tot deze dienst speciaal geroepen weet dan spreekt men in het algemeen van een "bevrijdingsbediening". Sommigen worden op het spoor gezet door een bepaalde gebeurtenis. Don Basham (een predikant) vertelt in: "Deliver us from evil" [8] hoe hij met zijn vrouw deel uitmaakte van een gebedsgroep waar de Heilige Geest echt werkte. Zo baden ze voor een echtpaar waarvan de man een oogafwijking had die op het gebed genas. Zijn vrouw leed aan epileptische aanvallen en deze ziekte bleek niet echt te reageren op het gebed. Op een gegeven moment verongelukte deze vrouw tijdens een aanval. Eerder was al opgemerkt dat deze vrouw tijdens de aanvallen zo'n vreemde blik in haar ogen had, net of er iemand anders uit haar ogen keek. Wat deze vrouw nodig had was in de eerste plaats bevrijding en geen genezing. Bij deze predikant heeft zich geleidelijk aan een grote bevrijdingsbediening ontwikkeld. Een markant detail is nog dat hij, toen hij al lang in deze bediening stond, toch nog een demonische macht bij zich ontdekte die hij ook weer zelf uitdreef. Voor veel christenen is trouwens het idee dat ze nog een demon in zich kunnen hebben gewoonweg weezinwekkend. Op pastoraal gebied moeten we hier dan ook voorzichtig mee omgaan.

Powell [3] ontdekte in zijn eigen leven sterke gebondenheden. Uit de strijd, die hij ertegen voerde, ontwikkelde zich op den duur een bediening (zie paragraaf 8).

6 Enige kanttekeningen

- a) Het spreekt vanzelf dat in deze moderne tijd men wel eens schamper lacht om het "middeleeuwse geloof" in een duivel en demonen. Ook theologen van naam en bepaalde predikanten moeten er niets van hebben. Aan de andere kant zien we in de laatste jaren een geweldige belangstelling ontstaan voor het bovennatuurlijke. In Openb. 9:20 staat dat de mensen zich, ondanks Gods oordelen, zich niet bekeren van o.a. het aanbidden van boze geesten. In de eindtijd staan de demonen weer volop in de belangstelling.
- b) Er bestaat ook een gevaar voor overdrijving: achter allerlei gebeurtenissen zoekt men demonen en alles wordt demonisch geduid. Dikwijls schuilt hier een, bij vrijwel iedereen aanwezige voorliefde, voor het spectaculaire achter. Vooral jonge, nog niet gerijpte christenen, kunnen zo gemakkelijk fouten maken. Het uitdrijven van demonen is, in het algemeen, geen taak voor jonge christenen. Er is een gerijpheid en een evenwichtigheid voor nodig.

7. Oorzaken van gebondenheid/bezetenheid

Hoe ontstaat gebondenheid? Als satan vrij spel had op deze aarde dan zou misschien de hele mensheid wel bezeten worden. Blijkbaar zijn er voor de demonen toch invalspoorten nodig. Voor christenen geldt dat als zij hun wapenrusting dragen de boze geen vat op hen heeft. Maar wie heeft voortdurend een complete wapenrusting? (Ef.6:10-20). De volgende oorzaken kunnen genoemd worden:

- Occultisme
- Zonden
- Erfelijkheid
- Een traumatische ervaring
- Vervloekingen.

Deze oorzaken worden hieronder achtereenvolgens besproken.

7.1 *Occultisme.*

7.1.1 De opmars van het occultisme.

Occultisme is een verzamelnaam voor verborgen of geheime dingen. In de pastorale praktijk blijkt het de belangrijkste oorzaak voor demonie te zijn. Het occultisme is al bijna zo oud als de wereld zelf maar de laatste paar decennia dringt het weer enorm op. De volgende gegevens zijn ontleend aan het blad "Bezinning" (november/december 1990).

-In sterk ontkerstende landen, zoals Duitsland en Engeland, is de invloed van het occultisme het grootst. In 1988 werd het aantal waarzeggers en helderzienden in Duitsland geschat op 100.000, terwijl de heksencultus al 10.000 aanhangsters had. Meer dan de helft van de bevolking in Duitsland raadpleegt horoscopen en 20 % van de Duitsers gelooft dat de sterren hun leven beïnvloeden. In Engeland leest 80 % van de mensen regelmatig de horoscopen en 20 % gelooft erin.

Het raadplegen van helderzienden, astrologen e.d. is in ons land voor velen een vaste gewoonte geworden. Het occulte radio-programma 'Het zwarte gat' wordt door velen beluisterd. Het aantal abonnees op occulte bladen bedraagt honderdduizenden en ook de damesbladen tonen grote interesse voor het occulte. De honderden New Age centra in ons land bieden vele belangstellenden cursussen en technieken aan.

In het zakenleven is vooral de TM (Trancendente Meditatie) sterk in opmars.

In Lelystad is het 'Sidha-dorp', een wijk die uitsluitend bevolkt wordt door TM-ers. Ook Yoga en Zen-boedhisme worden gebruikt om tot rust, ontspanning en een betere concentratie te komen.

Occulte spelletjes zijn op vele scholen (ook christelijke) in zwang.-

En wat te denken van TV-films zoals "Thundercats" en "De Smurfen". Hierin komen demonische figuren voor. Verder zijn er de occulte gezelschapsspelen zoals "Dungeons and Dragons" en occult getinte kinderboeken als: "Meester van de zwarte molen" en "Het onzichtbare licht". Voor meer uitgebreide informatie over deze zaken wordt men verwezen naar [4].

Het probleem is dat men niet ziet welke machten er achter al deze zaken schuilgaan. Deze machten trachten de levens van mensen binnen te dringen en ze vervolgens geestelijk te verblinden zodat het evangelie niet meer kan doordringen. Het is de taak van de gemeente van de Heer Jezus zich tegenover deze machten op te stellen en ze te ontmaskeren (Ef. 4: 11,12).

7.1.2 Verschillende vormen van occultisme.

Er zijn heel wat zaken die alle onder de noemer "occultisme" vallen. In [5], maar vooral in [6] vindt men een uitgebreide opsomming en bespreking. We geven hier slechts een korte opsomming:

acupunctuur	handlezen	spiritisme
amuletten	helderziendheid	toverij
astrologie	hypnose	waarzeggerij
afgodsbeeldjes	magnetisme	yoga
dwaalleringen	occulte literatuur	T.M.

7.1.3 De aantrekkingskracht van het occultisme.

Waarom heeft het occultisme zoveel aantrekkingskracht ? Men kan hier verschillende redenen voor aanvoeren:

- Angst voor de toekomst.

Deze angst maakt dat velen hun zekerheid zoeken bij waarzeggers. Om dezelfde reden raadplegen velen een horoscoop.

- Troost.

Men wil weten waar de gestorven geliefden gebleven zijn. Zo is het spiritisme vooral opgekomen tijdens de twee wereldoorlogen.

- Zucht naar macht.

In bijna elk mens schuilt het verlangen naar macht. Door middel van toverij heeft men een zekere macht. Overigens kan manipulatie ook dikwijls gezien worden als een vorm van toverij.

- Sensatie.

Mensen worden aangetrokken door het spectaculaire. Het bovennatuurlijke is in het algemeen spectaculair en hiervan maken veel boeken en films een dankbaar gebruik. Vooral kinderen kunnen zo gemakkelijk het slachtoffer worden. Door het zien van dergelijke films raken ze

geboeid. Hierbij komt nog dat in deze films het occulte dikwijls als iets onschuldigs wordt voorgesteld en dat het kwaad overwonnen kan worden door één of andere superman. Op deze manier wordt het bedreigende van het occulte weggenomen en het kind zal (later) gemakkelijker in het occulte net verstrikt raken.

- Zwakke kerk.

De bovennatuurlijke gaven van de Geest horen thuis in de gemeente van Christus. Ze zijn daar ook aanwezig maar in veel kerken en kringen is dit maar 'mondjesmaat' of helemaal niet. Het gevolg is dat, bij ziekte bijvoorbeeld, veel gelovigen zich wenden tot magnetiseurs, niet wetend dat ze op deze manier in het occulte net terechtkomen.

- Bankroet van het westerse denken.

Velen hebben genoeg van het westerse, logische en starre denken en ook het begeleidende materialisme. Men zoekt nu zijn heil in Oosterse godsdiensten en, de laatste jaren, vooral in New Age.

7.1.4. Occultisme en de Bijbel.

Het is duidelijk dat occultisme in de Bijbel sterk wordt afgekeurd. Door het occultisme stelt men zich immers in verbinding met de vijanden van God. Ten tijde van het O.T. stond er zelfs de doodstraf op (Bijv. Lev. 20:27). Een van de bekendste bijbelgedeelten met betrekking tot occultisme is Deut. 18: 9-15. Waarom werden de volken uit hun land verdreven om plaats te maken voor de kinderen Israëls ? Vanwege hun occulte gruwelen ! (Deut. 18:12). Zo ernstig neemt God occulte zonden ! Nu is er, door het offer van de Heer Jezus, vergeving... ook voor occulte zonden.

Ook in het N.T. zijn veel Schriftplaatsen aan te wijzen die met occultisme te maken hebben (Bijv. in het boek Handelingen: 8: 9-12, 13: 6-12, 19:13-20). Ook in de eindtijd (m.i. nu !) is er veel occultisme (Opb. 9:20).

7.1.5. Gevolgen van occultisme.

Is het nu zo erg om je een keer de toekomst te laten voorspellen of om je een keer de hand te laten lezen ? Is een spelletje met het Ouija bord nu echt zo schadelijk en is een bezoek aan de magnetiseur nu in alle gevallen te ontraden ? Het antwoord op al deze vragen moet bevestigend luiden ! Men opent, wetend of onwetend, de poort voor demonen die de kans krijgen om binnen te komen ook al zal dit in veel gevallen nog niet leiden tot de ernstigste vorm van gebondenheid: de bezetenheid. Het probleem hierbij is dat het occulte inderdaad werkt ! Magnetiseurs kunnen dikwijls pijnen verminderen of wegnemen maar de client weet niet dat hij hiervoor een prijs moet betalen. Zo wordt men nogal eens depressief en, als het om christenen gaat, treedt er afstomping voor het evangelie op ! Voor een verdere behandeling van de symptomen wordt men verwezen naar paragraaf 8.

Verder merken we op dat occulte gebondenheid niet altijd de schuld is van de betrokkene ! Onder de bediening van ds. Blumhardt [7] is Gottlieb Dittus na maandenlange (!) strijd bevrijd. Dit meisje was bezeten geraakt doordat een tante, bij wie ze als kind had gewoond, er magische praktijken

op nahield. De bezetenheid was nog verergerd toen ze later een huis betrok waarin magie bedreven was. (Huizen kunnen dus ook 'besmet' zijn en moeten dan 'gereinigd' worden). Het blijkt trouwens dat kinderen extra kwetsbaar zijn (we komen hier later op terug). Tenslotte vermelden we nog dat een bekering niet altijd de gevolgen van occulte zonden opheft. Een demon die de kans heeft gezien om binnen te komen gaat er bij een bekering niet automatisch weer uit (ook occulte gaven "overleven" nogal eens een bekering). En dit is dan ook dikwijls de reden dat ook christenen bevrijding nodig hebben. Een demon heeft immers, onder normale omstandigheden, geen kans om bij een christen binnen te komen (vooropgesteld dat deze christen met de Heer leeft).

7.2 Zonden.

De Bijbel geeft hier niet zoveel directe aanknopingspunten voor. Uit de praktijk blijkt dat hardnekkig volgehouden zonden tot gebondenheid kunnen leiden. Basham [8] vertelt van een tiener uit wie zich een geest van wellust meldde. Deze was binnengekomen omdat het meisje regelmatig sexfilms bezocht. Ook noemt hij vraatzucht als een mogelijke invalspoort voor de boze. Ook laster kan zo'n invalspoort zijn. Harold Hill beschrijft in zijn boek "Leven als een koningskind" [9] het geval van een vrouw die bezeten raakte door haar eigen lasterpraat (Zie ook 1 Tim 5:14).

Onvergevensgezindheid, bitterheid en wrok zijn zonden die, als ze volgehouden worden, kunnen leiden tot demonische gebondenheid. Het lijkt erop dat de folteraars (Matth. 18:34), demonische folteraars zijn.

Ook kunnen bepaalde zonden aanleiding zijn tot een vervloeking waardoor de poort voor demonie geopend wordt (zie 7.5).

7.3 Erfelijkheid.

Het lijkt wat vreemd, maar demonische gebondenheid kan erfelijk zijn. In Ex. 20:5 staat dat God de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten ...

Dit betekent niet dat de kinderen verantwoordelijk zijn voor de zonden van hun voorvaders (Ez. 18: 19,20) maar ze zitten wel met de gevolgen (in 7.5 wordt hier verder op ingegaan). Michael Harper [10, pag. 11 en 12] vertelt van een predikant die, toen hem de handen werden opgelegd, zeer merkwaardig reageerde. Hij begon te grommen als een hond en maakte vreemde bewegingen. Deze man werd bevrijd in de naam van Jezus. Zijn familie was, zonder dat hij het wist, betrokken geweest bij occulte praktijken.

Russ Parker [11, pag. 101] werd gevraagd om met een christenvrouw te bidden die steeds last had van haar rug en van een aantal ziekten waarvoor geen duidelijke lichamelijke oorzaak aanwijsbaar bleek. Naar haar beste weten bleken ook haar vader en grootvader aan dezelfde verschijnselen te lijden of geleden te hebben. De geest van zwakheid werd uitgedreven en later getuigde deze vrouw dat ze vrij was van haar rugpijn en haar ziekten.

Bill Banks [12, pag. 7] geeft ook voorbeelden van personen met erfelijke ziekten (suikerziekte en hypoglykemie) die een demonische component bleken te hebben. Ziekten hoeven trouwens geen demonische oorzaak te hebben maar het kan wel (denk aan het boek Job en aan de vrouw in Luc. 13). Vaak zal er sprake zijn van een combinatie van oorzaken: fysiek en demonisch of ook psychisch en demonisch. Een zwakke plek in ons lichaam of in onze geest is een mogelijke invalspoort voor demonen. Ook Graham Powell [3, pag 121] geeft voorbeelden van genezingen waarbij ook bevrijding nodig was.

Een laatste voorbeeld van demonie door erfelijkheid is weer uit de bediening van Bill Banks [12, pag. 5]. Een jonge moeder kwam gebed vragen voor haar kind. Dit kind begon steeds onmiddellijk te schreeuwen als zij de kamer verliet. De Heer openbaarde dat hier een geest van hekserij (manipulatie) in het spel was. Bij navraag bleek dat de moeder van deze jonge vrouw een sterke manipuleerder te zijn. De geest van hekserij, die blijkbaar een generatie had overgeslagen, werd uitgedreven en de greep die de geest op het geslacht had werd verbroken. Het kind bleek voortaan een rustig kind te zijn.

In geval van erfelijkheid moeten de banden met het voorgeslacht verbroken worden. Dit betekent dat men de persoon (dikwijls een kind) in de naam van de Heer Jezus vrij zet van de machten die in het voorgeslacht werkzaam zijn of geweest zijn en die nu zich ook in het leven van de betrokkene willen laten gelden (zie verder 7.5).

7.4 Een traumatische ervaring.

Traumatische ervaringen zoals een zware depressie, een shock, een groot verdriet e.d. geven aan demonen de kans om binnen te komen. Dit geldt in het bijzonder voor kinderen.

Basham [8] vertelt van zijn dochtertje die een demon in zich kreeg nadat ze vreselijk bang was geworden. Tijdens haar avondgebed lachte iets in haar haar uit. Zelf vertelt hij van een angstgeest die bij hem binnengedrongen was door de paniek waarin hij was geraakt door het zien van een vampierfilm. Ook vertelt hij van een vrouw die telkens zonder medische oorzaak in ademnood raakte. De oorzaak bleek te liggen in een traumatische ervaring op haar derde levensjaar toen ze bijna stikte in een lepel pindakaas die haar moeder haar had gegeven. Een demon zag toen de kans om binnen te komen.

Bill Banks noemt in [12] een aantal oorzaken op waardoor demonen bij kinderen kunnen binnenkomen. Hiervan kunnen de meeste ondergebracht worden bij traumatische ervaringen. We geven er enkele:

- verwerping

Banks vertelt van een christenverpleegster (ongeveer 30 jaar) die al eerder op bepaalde gebieden bevrijding had ervaren maar toch nog in de greep bleef van een bepaald probleem. Ze zag zichzelf niet als vrouwelijk maar meer als een 'het', dus onzijdig. Ze kwam ook niet erg vrouwelijk over en dat bleek in het bijzonder aan haar kleding. Ze worstelde hiermee en zocht hulp bij Banks. De Heer openbaarde haar de oorzaak. Na haar geboorte probeerde de dienstdoende verpleegster haar over te dragen aan haar moeder. De moeder keek even ernaar en snauwde: Haal het hier weg ! Hierdoor werd in feite een vloek op haar gelegd van: je bent een het ! Het gevolg was dat er een geest van verwerping, een geest van "in de steek laten" en een geest die haar zichzelf als een 'het' deed voelen binnencwam. Van de twee eerstgenoemde geesten was ze al eerder bevrijd en nadat nu ook de 'het' geest uitgedreven was bleek haar probleem opgelost.

- misbruik van kinderen

Niet alleen sexueel (incest) maar ook fysiek (bont en blauw slaan) en verbaal (schelden, vervloeken).

- teleurstelling door een vertrouwde relatie

Het kind ontving geen liefde van degene van wie het kind het wel verwachtte. Een bepaalde afspraak wordt niet nagekomen of, door de dood, echtscheiding e.d. ontvalt het kind een ouder (of een andere geliefde) waar het nu niet meer op kan rekenen.

- echtscheiding

Banks wijdt hier behoorlijk wat aandacht aan. Hij schrijft o.a. (pag. 57):
Kinderen die een echtscheiding hebben meegemaakt ervaren een pijn en een smart die ze niet kunnen begrijpen en nog minder in woorden kunnen uitdrukken. Daarom lijken ze stil en teruggetrokken of vertonen juist een meer extravert gedrag. (Iets vrij vertaald).

Bij traumatische ervaringen wordt een wond in de ziel geslagen. Als deze wond niet verzorgd wordt dan krijgt een demon kans om hierdoor binnen te komen.

7.5 Vervloekingen.

7.5.1 Wat is een vervloeking ?

Voor veel mensen en ook voor christenen zal het onderwerp "vervloekingen" wat vreemd overkomen. Het lijkt meer iets voor de middeleeuwen dan voor onze moderne tijd. Toch zijn vervloekingen in onze tijd heel reëel, veel reëler dan de meeste mensen vermoeden. Vooral Derek Prince [13] heeft er de laatste jaren veel over gesproken en hij acht dit onderwerp zeer belangrijk. Als christenen hebben we het liever over de zegeningen, de tegenpolen van vervloekingen. Dit is ook bijbels (1 Petr. 3:9) maar als we in het pastoraat goed willen functioneren dan is enige kennis over dit onderwerp noodzakelijk.

Vervloekingen zijn woorden, schriftelijk of mondeling geuit, met de bedoeling om degene (degenen) tegen wie ze gericht zijn, schade toe te brengen. Hetzelfde geldt voor zegeningen maar dan om juist om goed te doen. De uitgesproken woorden zijn dus niet zomaar woorden, maar kanalen voor bovennatuurlijke kracht. Zegeningen brengen de krachten van het koninkrijk van God in beweging en vervloekingen de krachten van het rijk der duisternis. Onze woorden hebben vaak meer effect dan we denken. Spreuken 18:21 zegt: Dood en leven zijn in de macht der tong, wie aan haar toegeeft zal haar vrucht eten.

7.5.2 Bijbelse voorbeelden van vervloekingen.

We geven eerst een paar bijbelse voorbeelden:

In Gen. 12:3 zegt God tegen Abraham: Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt zal Ik vervloeken. Dit is iets wat in de geschiedenis heeft doorgewerkt en nog steeds werkt (vervloekingen en zegeningen werken normaal gesproken door totdat er iets gebeurt dat ze doet stoppen). Je zou het inderdaad, zoals Derek Prince doet, Gods bescherming tegen het antisemitisme kunnen noemen.

In Joz. 6:26 zien we dat Jozua, na de verwoesting van Jericho, een eed aflegt en zegt:

Vervloekt voor het aangezicht des Heren is de man, die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; ten koste van zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, ten koste van zijn jongste haar poortdeuren inzetten. Ongeveer 500 jaar later herbouwt een zekere Chiël van Bethel Jericho (1 Kon. 16:34) en er gebeurt precies wat Jozua uitgesproken had. Een vervloeking die 500 jaar later nog werkt !

In 2 Kon. 2:24 vervloekt Elisa de spottende knapen van Betel. Het resultaat: Toen kwamen er twee berinnen uit het woud en verscheurden tweeënveertig van die kinderen.

In Marc. 11:14 vervloekt de Heer Jezus een vijgeboom. In vers 20 blijkt het resultaat: de vijgeboom is verdord.

Christenen worden trouwens opgeroepen om geen mensen te vervloeken maar veeleer te zegenen (Rom. 12:14).

7.5.3 Vervloekingen in deze tijd.

Derek Prince geeft in [13] voorbeelden van vervloekingen in deze tijd. Een voorbeeld gaat over een afstammeling van een aristocratische familie uit Schotland die inzag dat hij en zijn familie onder een vloek leeft die dateert van rond 1600. Deze vloek was uitgesproken door een zwangere vrouw van een familie die door zijn familie werd uitgemoord. Deze vloek werkt nog steeds door. Vervloekingen kunnen derhalve een verre achtergrond hebben.

In derde wereldlanden zoals Haïti zijn vervloekingen geen zeldzaamheid. Bij een ruzie kan men Voodoo-priesters in de hand nemen om de tegenstander te vervloeken ! En het werkt ! Gelukkig zijn er ook meer positieve getuigenissen. Zo vertelt Doreen Irvine in haar boek: "van hekserij tot Christus" [14] over de vervloekingen die zij als heksen over een predikant uitspraken die in hun omgeving kwam. Het feit dat hun vervloekingen geen enkel effect sorteerden heeft bijgedragen tot haar bekering.

7.5.4 Indikaties voor vervloekingen.

Hoe weet je nu of jij (en ook je familie, want vervloekingen en zegeningen zijn doorgaans niet gebonden aan één persoon) onder een vervloeking leeft ?

Derek Prince zegt hier o.a. het volgende over: - Een vervloeking is zoiets als een donkere schaduw of een kwade hand vanuit het verleden die u onderdrukt, te neer drukt, u tegenhoudt, die veroorzaakt dat u struikelt, en die u voortdrijft in een richting die u eigenlijk niet op wilt gaan. Het is een negatieve atmosfeer die u omringt, die de ene keek sterker lijkt dan de andere keer maar waar u nooit geheel vrij van bent.-

Hij heeft, op basis van ervaring en observatie een lijst opgesteld met zeven veel voorkomende indikaties voor vervloekingen:

1. Mentale en/of emotionele instorting.
2. Herhaaldelijke of chronische ziekten, speciaal als ze erfelijk zijn of zonder duidelijke medische diagnose.
3. Herhaaldelijke miskramen of daarmee samenhangende vrouwelijke problemen.
4. Stuklopen van een huwelijk en de vervreemding als het gezin uiteen valt.
5. Continue financiële tekorten, speciaal waar het inkomen voldoende schijnt.
6. Neiging tot het krijgen van ongelukken.
7. Een geschiedenis van zelfmoorden in een familie, of van onnatuurlijke doodsoorzaken.

Wanneer in een bepaalde familie verschillende van deze factoren herhaaldelijk optreden dan moet ernstig rekening worden gehouden met een vervloeking.

7.5.5 De basis voor zegen of vloek.

In Spreuken 26:2 staat: Gelijk een mus wegfladdert en een zwaluw heenvliegt, zo is een ongegronde vloek: hij treft geen doel.

Een vervloeking moet dus een grond, oftewel een reden, hebben om te kunnen werken en deze reden is in alle gevallen zonde. We moeten hierbij opmerken dat het niet altijd zonde hoeft te zijn van degene die onder de vloek leeft het kan ook zonde in het voorgeslacht zijn (zie 7.3). Ook een 'onschuldig' kind kan slechts door een vervloeking getroffen worden doordat het niet geheiligd is in één van de ouders (1 Cor. 7:14).

De twee hoofdstukken in het O.T. over zegen en vloek zijn Deut. 28 en Lev. 26. Aan de basis van de zegen ligt volgens Deut. 28:1 het luisteren naar Gods stem (de gehoorzaamheid) en aan de basis van de vervloeking ligt (vers 15) het niet luisteren naar Gods stem (zonde !). In deze hoofdstukken worden ook de zegeningen/vervloeking(en) beschreven die over de betrokkene(n) zullen komen in geval van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid. Er is geen reden om aan te nemen dat deze hoofdstukken niet meer voor deze tijd zouden gelden. God is niet anders over de zonde gaan denken, ook al is het nu genadetijd. In Deut. 27:15-26 worden een aantal specifieke aanleidingen tot vervloeking genoemd:

-Afgoderij, valse goden en occultisme.

-Het niet eren van de ouders.

De 'tegenpool' hiervan vinden we in Ef. 6:2,3: Eer uw vader en uw moeder- dit is immers het eerste gebod, met een belofte-opdat het u welga...

-Ongeoorloofde en tegennatuurlijke seks.

-Onrecht tegen zwakken of hulpelozen.

Denk hierbij eens aan abortus.

Nog meer bijbelplaatsen waar oorzaken van vervloeking(en) worden genoemd zijn o.a.: Jer.17:5-6, Zach. 15:1-4 en Mal.3:8-9.

7.5.6 Andere oorzaken van vervloeking(en).

-Mensen in een gezagspositie.

Mensen in een gezagspositie zijn dikwijls in staat om een vervloeking uit te spreken over degene over wie ze autoriteit hebben. Vaak gaat dit onbedoeld en onbewust. We geven hiervan een paar voorbeelden.

Een leraar zegt tegen een leerling: Jij zult nooit wiskunde leren, daar heb je niet genoeg verstand voor. Zoiets werkt als een vervloeking !

Een ouder zegt tegen een kind: Je lijkt op je opa, je zult ook wel last krijgen van allergiën !

Een voorganger waarschuwt een gemeentelid om de gemeente niet te verlaten: God zal je dan niet meer zegenen !

Deze voorbeelden lijken wat overtrokken maar de pastorale praktijk toont aan dat het inderdaad zo werkt. Een bijbels voorbeeld van een man die, onbedoeld, zijn vrouw vervloekt is Jakob (Gen. 31:32). Jakob wist niet dat Rachel de terafim gestolen had en in vers 32 zegt hij tegen Laban: Bij wie gij uw goden vindt, die blijve niet in leven ! De volgende keer dat Rachel baarde, niet lang daarna, stierf zij in het kraambed.

-Zelf opgelegde vervloeking.

Uitspraken als: " Was ik maar dood, waarvoor leef ik nog ?" kunnen gaan werken als een zelf opgelegde vloek.

Een van de meest ernstige, zelf opgelegde vervloeking vinden we in Matth. 11:25: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.

-Vervloeking door knechten van satan.

Een waarzegger die iemand voorspelt dat hij voor zijn dertigste levensjaar kanker zal krijgen spreekt in feite een vervloeking uit. Medicijnmannen, tovenaars, heksen e.d. zijn in staat om krachtige vervloeking uit te spreken.

-Vervloeking ontstaan door onbijbelse verbonden.

Derek Prince noemt in dit verband de Vrijmetselarij. Dit geheime genootschap kan verschrikkelijke vervloeking brengen over de mensen die erbij betrokken zijn.

7.5.7 Wat te doen tegen vervloeking ?

We behandelen dit verder in paragraaf 10: De praktijk van de bevrijding.

8. Symptomen van gebondenheid/bezetenheid

Wat zijn de symptomen van demonie? Dit hangt af van de mate van gebondenheid. Een lichte gebondenheid zal in veel gevallen niet opgemerkt worden. Demonen kunnen jaren in mensen sluimeren zonder dat er veel verandert. Ze zijn tevreden met hun "huis" en gaan pas weerstand bieden als de betrokkene, indien hij/zij geen christen is, tot geloof wil komen. Als de betrokkene wel christen is dan zal de groei in Christus belemmerd worden. Naarmate de graad van gebondenheid toeneemt zullen ook de symptomen ook duidelijker naar voren komen. In geval van bezetenheid, de hoogste graad van gebondenheid, geeft Dr. van Dam [15] de volgende symptomen:

A. Religieuze symptomen.

Sterke weerstand tegen Christus, de gemeenschap met Christus en de christenen. Heftig vloeken komt vaak voor. De weerstand richt zich in bijzondere mate ook tegen het avondmaal. Doreen Irvine [14] vertelt, hoe ze de controle over haarzelf verloor bij het avondmaal. Ze was toen nog niet bevrijd.

B. Lichamelijke symptomen.

Bezetenen blijken in hun crisistoestand vaak een abnormaal sterke lichaamskracht te bezitten. Peterson [16] vertelt van een bezeten vrouw die door verscheidene sterke mannen niet in bedwang kon worden gehouden. Soms zijn er ook zintuiglijke storingen zoals blindheid en doofheid. Dergelijke gevallen komen we ook in de Bijbel tegen (o.a. Luc. 11:14 en Matth. 12:22).

C. Psychische symptomen.

Kenmerkend zijn: woedende opgewondenheid, zelfverwondingen en zelfmoordpogingen, de tweede persoonlijkheid die zich manifesteert als de eigen persoonlijkheid is uitgeschakeld (de gezichtsuitdrukking is dan ook meestal anders en ook de stem), depressiviteit en angst, verslavingen en dwangtoestanden. Verder komen er trance-achtige toestanden voor.

D. Parapsychische symptomen.

Demonen kunnen soms verborgen dingen openbaren zoals de zonden in het leven van een persoon. Denk ook aan de waarzegster van Philippi. Ze was op de hoogte van Paulus achtergrond en roeping. Verder kunnen er ook andere occulte gaven zijn, zoals genezing.

Bij de lichtere gevallen van gebondenheid, treft men, als het christenen zijn, dikwijls remmingen in het geloofsleven aan (gebrek aan concentratie bij bijbellezen en gebed, onverschilligheid t.o.v. zonde, geen geloofsgroei of geloofsblijdschap, geestelijke blindheid). Ook is er dikwijls verwardheid, onrust, sterke eigenzinigheid en zelfzucht. Verder kunnen er allerlei ziekten zijn met een demonische component (zie 7.3).

Powell [3] ontdekte bij zichzelf dat er bepaalde gebieden in zijn (geestelijk) leven waren, waar hij geen vooruitgang boekte ondanks discipline en vasten. Zoiets is een sterke aanwijzing voor gebondenheid. Er begon pas daadwerkelijke verandering op te treden toen hij de betreffende machten, in geloof, ging aanspreken. Geleidelijk aan (!) werd hij vrijer (pag. 97, 98 en 99). Bij deze man en zijn vrouw heeft zich in de loop van de tijd een krachtige bevrijdingsbediening ontwikkeld.

Allerlei symptomen (voor gebondenheid) zijn niet altijd voldoende om een zekere diagnose te stellen. Toen ik eens aan een zielzorger vroeg, hoe hij zeker kon weten of er demonie in het

spel was of niet, antwoordde hij dat hij er alleen zeker van was als de Heilige Geest hem dat zei. In het bijzonder moet hier natuurlijk ook de geestesgave vermeld worden: Het onderscheiden van geesten. De Heilige Geest openbaart ons dan dat er geesten werkzaam zijn en dikwijls ook de aard van deze geesten.

In geval van kinderen geeft een gedrag, dat normaal niet bij zo'n kind past (en op correctie niet reageert), een aanwijzing dat er sprake kan zijn van demonie. Te denken valt aan een bijzondere kwaadaardigheid ([15, pag. 128]), een sterke koppigheid, hyperactiviteit e.d. In het bijzonder zij men hiervoor verwezen naar [12].

9. Preventie.

Hoe verhinderen we dat demonen binnenkomen ? We moeten hierbij opmerken dat het niet normaal is als demonen bij christenen kunnen binnenkomen. Een christen die met Zijn Heer leeft en derhalve vervuld is met de Heilige Geest heeft in dit opzicht niets te vrezen. Toch kunnen er door omstandigheden wel eens gaten komen in onze geestelijke wapenrusting. Banks verhaalt van voorgangers die bevrijding nodig bleken te hebben omdat ze door gemeenteleden diep verwond waren ([12, pag. 44]). De diepste wonden worden dikwijls door vrienden geslagen (Ps. 41:9) en een traumatische ervaring kan een invalspoort zijn (7.2). Maar, normaal gesproken, heeft een demon geen kans om bij een echte christen binnen te komen. Als zulke christenen toch gebonden blijken te zijn dan is dit doorgaans meegenomen uit het oude leven!

Een apart aandachtspunt vormen onze kinderen. Kinderen zijn kostbaar in onze ogen maar ook in Gods oog (Marc. 10:14). Kinderen zijn geheiligd in hun gelovige ouders (1 Cor. 7:14) (of in de gelovige ouder als er maar één gelooft). Mijns inziens houdt dit in dat, zolang de kinderen nog geen bewuste keus voor de Heer Jezus hebben kunnen maken, God toch, door het geloof van de ouders, Zijn bijzondere zorg en bescherming aan deze kinderen geeft (Dat wil niet zeggen dat Hij geen aandacht aan andere kinderen zou besteden ! Zie 1 Tim. 4:10). Kinderen blijken ook een geliefd doelwit van de boze te zijn (Marc. 9:22). De natuurlijke verdedigingslinie van een kind is zwakker en als een demon bij een kind kan binnenkomen dan heeft hij mogelijk een mensenleeftijd lang een "huis". Ook al zijn onze kinderen geheiligd in hun christen-ouders en daardoor beschermd dan werkt dit alleen als ouders ook hun christelijke opvoeding serieus nemen. In Ef. 5:4 staat:

En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.

Praktisch betekent dit het volgende:

-Discipline.

Dit betekent o.a.: Afleren te liegen en aanleren de waarheid te spreken, geen grote mond tegen ouders of andere autoriteiten, geen vuile taal of negatief spreken, je plichten doen. De ouders dienen geschikte en redelijke correctiemaatregelen (straffen) toe te passen als dit nodig is. Het kind wordt op deze manier beschermd tegen zichzelf en de boze (immers door zonde krijgt de boze vat op een kind). Het spreekt vanzelf dat ouders het één en ander moeten doen in een sfeer van liefde (verbittert uw kinderen niet).

Kinderen merken, bewust of onbewust, of ze geliefd zijn of niet en in een sfeer van liefde bloeien ze op.

Discipline is het belangrijkste "wapen" in de geestelijke strijd. Op deze manier verliest de boze de vat op het kind (zo deze er was).

Problemen zijn er als één of beide ouders later tot geloof komen en kinderen hebben in de "opvoedingsleeftijd". Laten ze dan God om bijzondere wijsheid bidden hoe ze nu de opvoeding kunnen veranderen in een bijbelse opvoeding en niet plotseling allerlei "maatregelen" nemen die voor de kinderen totaal vreemd zijn en eerder afstoting tot gevolg hebben.

-Bidden voor en met kinderen.

Het spreekt vanzelf dat ouders hun kinderen steeds voor Gods troon brengen maar ook is het belangrijk om met de kinderen te bidden en ze ook zelf te laten bidden (zelfs al hebben ze nog geen bewuste keuze gemaakt) en God vergeving te vragen als ze "stout" zijn geweest.

-Kinderen zegenen.

Ook de Heer Jezus zegende de kinderen (Marc. 10:16). Een zegen geven is veel meer dan een gebaar alleen, we stellen (door ons geloof) de krachten van het Koninkrijk Gods in werking al weten we dikwijls niet wat dit specifiek in het leven van de betrokkene zal gaan uitwerken. We kunnen de kinderen 's-avonds zegenen, voor het naar bed gaan of in hun slaap, maar ook op een ander tijdstip (het kind hoeft er niet noodzakelijkerwijs bij te zijn).

-Bijbels onderwijs.

In Deut. 6:7 zegt God door Mozes: gij zult het uw kinderen inprenten...

Het bijbels onderwijs voor kinderen laten we vaak verzorgen door het kinderwerk in de gemeente maar het is zeer wenselijk om ook zelf met de kinderen een stukje bijbelstudie te doen (uiteraard aangepast aan hun niveau).

-Het verzorgen van geestelijke wonden.

We hebben al eerder opgemerkt dat geestelijke wonden, die niet verzorgd worden, een invalspoort zijn voor de boze. Vooral Banks [12] wijdt hier veel aandacht aan. We willen hiermee niet zeggen dat we voor elke narigheid meteen in actie moeten komen, onze maatschappij is nu eenmaal niet zachtzinnig en onze kinderen dienen, op een positieve manier, weerbaar te worden. Als ouders zullen we vaak aanvoelen wat door het kind als traumatisch ervaren werd. Dit kan de dood van een geliefde tante zijn, de hond die werd overreden, een film op T.V. (waar het beter niet naar had kunnen kijken) enz. Het is dan belangrijk om hier met het kind over te spreken en samen met kind, in gebed, naar de Heer te gaan om zo de "angel" weg te nemen.

-Indien nodig: tot bevrijding overgaan.

Als het nodig is om tot bevrijding over te gaan, aarzel dan niet ! Loop niet meteen naar iemand die een bediening heeft. Ouders, die met de Heer leven, zijn de ideale bedienaars. Op welke manier het moet gebeuren hangt af van wat het kind aan kan. Soms kan het kind erbij zijn en moet worden uitgelegd wat er gaat gebeuren. Vermijd dan liever termen zoals "demonen" en spreek bijvoorbeeld over "slechte engelen". In andere gevallen kan het kind in de slaap bevrijd worden of ook op afstand (zie bijv. [15, pag. 129], in dit geval getuigde het kind zelf: "Mamma, al het kwaad is uit mijn hartje"). In 7.3 is al gewezen op de mogelijkheid van het verbreken van de banden met het voorgeslacht. Verder kan het ook nodig zijn om vervloeking te verbreken die over het kind zijn uitgesproken (in een tijd dat het kind niet beschermd was). Zie verder pag. 67 t/m 77 in [12] en paragraaf 10.

Wanneer we bovengenoemde punten in acht nemen dan zal de boze geen vat op onze kinderen krijgen en kunnen ze, als ze een bewuste keus voor de Heer gemaakt hebben, verder opgroeien tot krachtige en bruikbare christenen.

10. De praktijk van de bevrijding.

Hoe gaan we te werk als we geconfronteerd worden met personen die bevrijding nodig hebben ? In de eerste plaats moeten we er zeker van zijn dat ze bevrijding nodig hebben (informatie) en in veel gevallen moeten we ons er ook bewust op voorbereiden (voorbereiding).

In het onderstaande worden een aantal praktische punten genoemd. Hierbij moet opgemerkt worden dat elke "bevrijdingssituatie" weer anders is en dat allereerst de leiding van de Heilige Geest gezocht moet worden. Daarnaast kunnen de genoemde punten een belangrijk hulpmiddel zijn.

10.1 Informatie.

10.1.1 Ga niet zomaar tot bevrijding over.

Ga niet te gemakkelijk met mensen bidden voor bevrijding. Misschien is er helemaal geen bevrijding nodig maar iets anders. Het "demonen aanpraten" kan schadelijke gevolgen hebben, in het bijzonder als de betrokkene een onevenwichtig persoon is. Als er wel bevrijding nodig is dan moeten we dit "fijngevoelig" duidelijk maken. Zoals al eerder opgemerkt werd (in par. 5) is voor veel christenen het idee dat ze een demon bij zich hebben, gewoonweg weezinwekkend.

10.1.2 Is de betrokkene wedergeboren ?

Het is heel belangrijk om deze zekerheid te hebben. Ga bij twijfel dan ook niet over tot bevrijding ! De demonen zullen mogelijk niet weggaan (ze hebben door de aanwezige zonde een legale grond) maar ook als ze wel vertrekken dan is dit slechts tijdelijk. Omdat het "huis" niet beschermd is zullen ze met succes kunnen terugkomen (Matth. 12:43-45).

In het geval dat de betrokkene geen christen is zal deze eerst een duidelijke keus voor de Heer moeten maken.

In sommige gevallen kan de gebondenheid zo sterk zijn dat de betrokkene geen keus kan maken. In Marc. 5 ontmoet de Heer Jezus een bezetene. Deze wordt niet eerst gevraagd om een keus voor Hem te maken. De Heer drijft eenvoudig alle demonen eruit. De keus zal daarna een vanzelfsprekende zaak geweest zijn (vers 18-20). In de evangeliën ging het uitdrijven van demonen steeds gepaard met de prediking van het evangelie.

In het geval van een (sterke) gebondenheid kan het noodzakelijk zijn om de machten eerst te binden (Matth. 12:29) zodat de betrokkene een keus kan maken of om de bediening goed te laten verlopen. Parker vertelt dat hij bad met een man die bevrijding nodig had ([11], pag. 135). De 'stemmen' in de man maakten het de gebundene zodanig lastig dat Parker zich genoodzaakt zag om deze machten te binden en hen het zwijgen op te leggen. De man antwoordde dat het nu rustig geworden was, dit verzekerde hem van de autoriteit van Christus om te genezen (bevrijden)- en dit gebeurde vervolgens.

10.1.3 Hoe is het geestelijk leven van de betrokkene ?

Probeer hier een indruk van te krijgen. Als de betrokkene een christen is die de gemeenschap met de Heer verwaarloost dan is er in de eerste plaats een nieuwe toewijding nodig en niet zozeer bevrijding. Mogelijk is er ook bevrijding nodig maar dit zal alleen effectief kunnen zijn als het geestelijk leven van de betrokkene op orde komt. Als ons vlees niet gekruisigd is (Rom. 6:6) dan heeft de boze vat op ons en werkt bevrijding niet echt. (Zie hoofdstuk 10 in [3] voor een paar voorbeelden).

10.1.4 Medische achtergrond.

Soms worden verschijnselen demonisch geduid terwijl ze een medische oorzaak hebben. Bepaalde medicijnen kunnen hallucinaties-achtige toestanden oproepen en depressies kunnen een medische achtergrond hebben en door het gebruik van bepaalde medicijnen verdwijnen. Samenwerking met artsen is wenselijk. Enige tijd geleden hoorde ik van een jongen die een bepaald gedrag vertoonde dat me onmiddellijk aan demonie deed denken. Het bleek hier om een voedsel-allergie te gaan. Toen het gebruik van dat bepaalde voedsel werd stopgezet, verdwenen de verschijnselen ! Laten we wijs zijn, en ons niet met snelle diagnoses onnodig belachelijk maken !

Wat moeten we denken van de zogenaamde ziels- en geestesziekten ? Volgens Adams [19, pag. 40] bestaan deze ziekten niet behalve dan in die gevallen waarbij er een organische oorzaak aanwijsbaar is (mogelijk is hij inmiddels op dit wat 'starre' standpunt teruggekomen, de druk van het gebruikte boek is van 1979). Hij geeft zelf ook voorbeelden van mensen in een inrichting met het etiket 'schizofreen' (waar, voorzover ik weet, geen organische afwijking aan ten grondslag ligt) die genezen werden toen hun zonden beleden werden.

Persoonlijk geloof ik dat er in onze inrichtingen heel wat mensen zitten die bevrijding nodig hebben en ook vergeving van zonden in plaats van allerlei therapieën en medicamenten.

Daarmee sluit ik niet uit dat er ook echte ziels- en geestesziekten bestaan die te onderscheiden zijn van het erop lijkende demonische. Van Dam [15, pag. 55 - pag. 75] gaat hier vrij uitvoerig op in. In een aantal gevallen zal er ook vermenging (een zwakke plek kan een invalspoort zijn, zie ook 7.3) optreden ! Hoezeer hebben we de leiding van de Heilige Geest nodig om te onderscheiden wat er aan de hand is (10.1.7).

10.1.5 Zijn er occulte achtergronden/vervloeking ?

Vanzelfsprekend wordt dit nagegaan. Dat iemand "voor de grap" naar de waarzegster ging of niet wist dat het niet mocht, doet weinig ter zake ! Occultisme is een zekere invalspoort.

Mogelijk heeft de betrokkene zelf nooit aan occultisme gedaan maar wel het voorgeslacht of de naaste familie. Dan zal er doorgaans toch bevrijding nodig zijn (7.3).

Wees wijs met het onderwerp vervloeking. Voor veel christenen zal dit nog vrij onbekend zijn !

10.1.6 Wat zijn de verschijnselen, wanneer zijn ze begonnen ?

In paragraaf 8 hebben we al over de symptomen gesproken. Als de betrokkene weet wanneer ze begonnen zijn dan kan dit een aanwijzing geven. Als bijvoorbeeld de angstdromen van een

kind begonnen zijn na het zien van een bepaalde film dan is het vrij zeker dat een demon, door de schrik of angst, kans heeft gezien om binnen te komen. Lang niet altijd is er een beginpunt aan te wijzen. In Marc. 9:21 vraagt de Heer Jezus aan de vader van de bezeten knaap: Hoelang is het al, dat dit hem overkomt ? Hij zeide: Van zijn kindsheid af.... Mogelijk betrof het hier een geval van erfelijkheid.

10.1.7 De gave van het onderscheiden van geesten.

Dit is een genadegave die de Heilige Geest aan de gemeente geeft (1 Cor.12:10). Deze gave zal in het bijzonder in de bevrijdingsbediening functioneren waardoor de bedienaren met zekerheid weten dat er geesten werkzaam zijn en dikwijls ook hun aard. Alle twijfel verdwijnt dan en dit kan van bijzonder belang zijn als we twijfelen of iets zuiver psychisch is of dat er ook demonen aanwezig zijn. Powell [3, pag. 87] vertelt van een zendeling die vanwege een "instorting" het zendingsveld had moeten verlaten. Powell onderscheidde bij haar een demonische macht van "zelf-haat" waardoor ze niet goed van zichzelf kon denken of zichzelf liefhebben. De demonen werden uitgedreven en er kwamen diepe, positieve veranderingen in haar persoonlijkheid.

Hoe belangrijk is deze Goddelijke bron van informatie ! Hoeveel tijd en moeite zal er bespaard worden als deze gave in ons midden functioneert. Powell rekent ook het onderscheiden wat de Heilige Geest doet, wat er in de menselijke geest is en het onderscheiden van engelen tot deze gave (resp. Matth. 3:16, Joh. 1:47 en 2 Kon. 6:15-17).

10.2 De persoonlijke voorbereiding van de zielzorger.

10.2.1 Persoonlijke reinheid.

Hoewel dit voor elke christen een vereiste is, moet er in het bijzonder op gewezen worden bij deze dienst. De zielzorger moet niet met onbeleden zonden de strijd met demonen aangaan, hij heeft dan zelf een gat in zijn wapenrusting en kan een succesvol doelwit van de vijand zijn ! Ook moeten jonge, onervaren christenen, deze strijd niet aangaan of in ieder geval niet alleen. Laat ze liever samenwerken met meer ervaren christenen om hiervan te leren.

10.2.2 Geloofsopbouw door vasten en gebed.

Men dient zich voor te bereiden in gebed en bij de zwaardere gevallen is ook het vasten gewenst, zoniet vereist. In Matth. 17:21 spreekt de Heer over een demonengeslacht dat niet uitvaart dan door bidden en vasten. Overigens: echt zware gevallen zijn in ons land tamelijk zeldzaam. Dr. van Dam schat dat op één bezetenheidsgeval tien gebondenheidsgevallen voorkomen. In de gemeente hebben we doorgaans te maken met de lichtere gevallen.

10.3 De bevrijding.

10.3.1 Het werken in een team.

Het zal duidelijk zijn dat bij de zwaardere gevallen, zoals bezetenheid, het werken in teamverband zeer gewenst is. De teamleden kunnen elkaar afwisselen en ook kunnen anderen bidden terwijl één zich met de bezetene bezig houdt. Zorg wel voor eenheid in het team omdat verdeeldheid de vijand in de kaart speelt. In de lichtere gevallen kan men het mogelijk alleen af maar ook hier is een medebroeder/-zuster wel gewenst (maar niet altijd beschikbaar).

10.3.2 Het belijden van- en breken met (occulte) zonden.

Indien er (occulte) zonden zijn in het leven van de betrokkene dan dienen deze tegenover God beleden te worden. De betrokkene moet er mee willen breken en dit ook tegenover God uitspreken, anders heeft de bediening geen zin ! Het kan noodzakelijk zijn dat de zielzorger hem/haar vanuit Gods Woord onderwijst over deze zonden zodat de betrokkene duidelijk ziet hoe God over deze zaken denkt. Bij occulte zonden is dit nogal eens nodig. Het bijbelgedeelte dat dan vaak gebruikt wordt is: Deut. 18: 9-15.

10.3.3 Een eenvoudig bevel.

De onreine geest(en) wordt (worden) nu, in Jezus naam bevolen, om het lichaam van de betrokkene te verlaten. Geschreeuw hierbij is absoluut niet nodig. Het effect van ons bevel wordt niet bepaald door ons stemvolume maar door de autoriteit die we in Christus hebben. Hoe dichter we bij de Heer leven, hoe meer autoriteit (Jac. 4:8) !

Men vragt de Heer om wijsheid hoe men het één en ander formuleert omdat men anders mensen onnodig bang kan maken.

Is het nodig om de demonen eerst te verhoren (aard, aantal, rang enz.) ? Sommigen doen het, anderen raden het af (demonen liegen toch !). Er is maar één voorbeeld in de Bijbel dat er naar een naam gevraagd wordt. Het antwoord was toen "Legioen" (Marc. 5:9) en dit duidde meer op een aantal dan op hun aard. Powell [3, pag. 176] doet het zelden en geeft de voorkeur aan het vertrouwen op het onderscheid dat de Heilige Geest geeft. Indien men weet welke geesten er werkzaam zijn dan is het goed om dit in het uitdrijvingsbevel te noemen (gij stomme en dove geest, Marc. 19:25). Vaak hebben we, door de aard van de klachten, al inzicht gekregen in de aard van de aanwezige demon(en). Zie verder [15, pag. 104-112]. Is er gevaar dat de uitgedreven demonen een "prooi" in de buurt zoeken ? Als we, in geloof, bescherming vragen voor de mensen in de omgeving dan is dit niet te vrezen. Daarentegen kunnen mensen die in de buurt van de bediening zijn en deze bespotten, wel degelijk het slachtoffer worden.

10.3.4 Handoplegging ?

Mag men gebonden de handen opleggen ? De meningen hierover zijn verdeeld. Corrie ten Boom vertelt in [17] over een predikant die bewusteloos tegen de vlakte sloeg toen hij een bezeten vrouw de handen oplegde. De vrouw pleegde kort daarop zelfmoord.

Een voorganger vertelde eens, dat hij, toen hij nog een jong christen was, in zijn enthousiasme, een zwaargebonden man de handen oplegde voor bevrijding. Het resultaat was

dat hij zelf een enorme geestelijke duisternis over zich heen kreeg en het heeft weken geduurd voordat hij hieruit vrijkwam. Er moet wel bij vermeld worden dat deze voorganger zelf een occulte achtergrond had. De tekst die in dit verband vaak aangehaald wordt is 1 Tim. 5:22: Leg niemand overijld de handen op. (Sommigen denken echter dat dit te maken heeft met het aanstellen van oudsten: doe dit niet te snel!).

Van Dam [15, pag 122] heeft er duidelijk minder moeite mee: In de handoplegging is het alsof Jezus zijn hand uitstrekt ter bevrijding. Schadelijke gevolgen heb ik er nooit van ondervonden !

Mijns inziens kan het bij de lichtere gevallen wel maar dient men bij de zwaardere gevallen op de hoede te zijn !

10.3.5 Manifestaties.

Powell [3, pag. 124] zegt hierover een aantal behartenswaardige dingen over: "Bevrijding, zelfs een grote bevrijding, kan ervaren worden zonder dat er inwendige of uitwendige reacties zijn. Manifestaties zijn niet nodig als bewijs voor bevrijding. Een op elke drie mensen voor wie ik, in pastorale sessies, bid voelt nooit iets gebeuren. En toch kan de Heer grote dingen doen !"

Het probleem is nu vaak dat mensen denken dat er niets gebeurd is. Toch zullen ze gaan merken dat er dingen veranderd zijn en dat er nog steeds dingen veranderen (als ze in geloof doorgaan). Zo merkte Powell zelf dat hij geleidelijk aan vrijer werd.

In twee van de drie gevallen zijn er wel manifestaties. In de lichtere gevallen zijn dit vaak: boeren, geeuwen, kuchen, hoesten, snel ademen, een heet gevoel van binnen, het ervaren van een innerlijke druk en bij de zwaardere gevallen: overgeven, schreeuwen, met armen om zich heen slaan enz.

Laten we ons niet laten misleiden door het uitblijven van manifestaties. Het is toch prettiger als de geesten gaan zonder lawaai ook al vraagt dit meer van ons geloof.

10.3.6 Bevrijding zonder bediening.

Het kan zijn dat er geen bediening meer nodig is. Als zonden de oorzaak van de bezetting zijn dan is het mogelijk dat de bezetters verdwijnen als deze zonden "alleen maar" beleden worden (zie ook Joh. 8:32).

10.3.7 Een bevrijding kan lang duren.

Volgens Powell [3, hoofdstuk 13] is bevrijding progressief. Het gebeurt dikwijls niet ineens, geheel en al, ook al zou de Heer dit gemakkelijk kunnen doen (in de evangeliën wijst er trouwens niets op dat de bevrijdingen door de Heer Jezus niet compleet waren). Wij zijn gewend met mensen te bidden en dan zeggen we: nu ben je vrij ! Dikwijls zullen ze dan ook bevrijd zijn van bepaalde machten of is de greep van deze machten verder verzwakt. Maar er kunnen nog andere machten aanwezig zijn ! Powell drukt het uit als: men ontvangt een bepaalde mate van bevrijding.

Bij bezetenheidsgevallen kan het ook voorkomen dat er pas na maanden een totale bevrijding is. Zulks was het geval met Doreen Irvine [14] en ook met Gottliebin Dittus [7]. De hierbij behorende bedieningen zijn dus vele malen onderbroken geweest !

Wat betekent het één en ander nu voor onze praktijk ? Ik denk niet dat we maar eindeloos moeten doorgaan met iemand totdat we op de één of andere manier ervaren dat hij/zij totaal vrij is (alleen de Heilige Geest kan dit bevestigen). We bevrijden mensen van de machten die hen het leven zuur maken (het ergste verdwijnt). Daarna, als er geen 'narigheid' meer ervaren wordt, is de betrokkene, zo nodig, aangewezen op zelfbevrijding (zie 10.3.8) ook al blijft hulp van buiten mogelijk.

Wat we in de bevrijdingsbediening echter nooit mogen doen is mensen in de steek laten en hen met hun problemen wegsturen. Als we een bediening onderbreken dan dient dit 'rust' als reden te hebben, en gaan we na verloop van tijd (na bijv. een dag of na een paar weken, afhankelijk van de beschikbaarheid van de teamleden) weer verder. Het is trouwens sterk af te raden om heel lang achter elkaar met een bepaalde door te gaan. Iedereen raakt dan uitgeput, inclusief de betrokkene.

Mogelijk dat het bovenstaande allemaal wat 'vreemd' overkomt. Laat ieder, die bij de bediening der bevrijding betrokken is, steeds de Heer om wijsheid vragen voor zijn/haar specifieke situatie.

10.3.8. Zelfbevrijding.

Volgens Powell [3, pag. 179] zijn de meeste christenen in staat tot zelfbevrijding. Hijzelf is in de bevrijdingsbediening gegroeid door dit consequent toe te passen. In ons geval betekent het dat we zelf, de eventueel in ons aanwezige machten, aanspreken ! De sleutel hiervoor is ons eigen geloof. Mijn eigen ervaring hiermee is zonder meer positief.

10.3.9 Bevrijding op afstand is mogelijk.

Afstand is geen belemmering voor de Heilige Geest. We bidden immers ook voor zendelingen in verre landen ! Soms kan een uitdrijving door de telefoon plaatsvinden (dit was Michael Harper's eerste ervaring in de dienst der bevrijding). Van Dam [15, pag 129] vermeldt de bevrijding van een kind op afstand.

10.4 Nazorg

Demonie is, afhankelijk van de bezettingsgraad, een aanslag op het gestel. Het zenuwstelsel van de betrokkene heeft mogelijk lange tijd onder druk gestaan zodat er na de bevrijding genezing en herstel nodig is. Ook het gevoelsleven kan danig aangetast zijn waardoor weleens de indruk ontstaat dat er weinig veranderd is. Genezing heeft echter tijd nodig !

Het is belangrijk dat de bevrijde vervuld is (of wordt) met de Heilige Geest anders kan de vijand met succes terugkomen ! Soms komt degene die een (grote) bevrijding ervaren heeft bloot te staan aan hevige verleidingen (begrijpelijk, de vijand wil hem/haar terug hebben). De betrokkene dient nu een gezond geestelijk leven te gaan leiden. Dit betekent o.a. de gemeenschap met God door gebed en bijbelstudie, het gebruik van het avondmaal, de gemeenschap der heiligen en verder alle verkeerde (in het bijzonder occulte) contacten te verbreken. Ook boeken, tijdschriften enz. die hem/haar weer op het verkeerde pad kunnen brengen dienen te verdwijnen. Ook dient nog gewaarschuwd te worden tegen de aanwezigheid van afgodsbeelden (zoals de bekende Boeddha), dodenmaskers, geluksvoorwerpen (bijv. een hoefijzer), genezende stenen e.d. Al deze zaken zijn een invalspoort voor de vijand.

Ook de woning van de betrokkene kan een geestelijke reiniging nodig hebben. Demonen kunnen namelijk in woningen rond blijven zwerven. De woning moet dan, kamer voor kamer, gereinigd worden in de naam van Jezus en opgedragen worden aan Hem. Dit is zeker belangrijk als er in de woning veel occultisme is geweest. Ook is het belangrijk om de woning rein te houden. Als er veel mensen over de vloer komen die iets 'van machten' kunnen meenemen dan is er mogelijk weer reiniging nodig. Ik ken pastorale werkers die dit consequent toepassen.

Als het, bijv. door familieomstandigheden, niet goed mogelijk is om in een geestelijke gezonde atmosfeer te leven, dan is er bijzondere genade van de Heer nodig om staande te blijven (1 Cor. 10:13).

10.5 Wat te doen tegen vervloeking ?

Het lijkt wat merkwaardig dat het mogelijk is dat wedergeboren christenen nog bevrijding van vervloeking nodig hebben. In Gal. 3:13 staat immers:

Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons tot een vloek te worden...

We hebben al gezien dat bevrijding van demonische gebondenheid niet noodzakelijkerwijs bij een bekering hoeft plaats te vinden. Zo is het ook met vervloeking (een vervloeking betekent trouwens ook: demonische activiteit). Bepaalde zaken in het geloof gaan pas werken als we ze ook bewust in het geloof gaan toeëigenen. Dit is ook het geval met genezing, die komt evenmin automatisch. In het volgende worden een aantal stappen besproken die men moet nemen om bevrijding van vervloeking te ontvangen.

10.5.1 Wat is de oorzaak ?

Wanneer men tot de conclusie komt dat men onder een vloek leeft dan is de eerste vraag: Wat is de oorzaak ? De basis voor een vloek is steeds zonde maar dit hoeft niet altijd de zonde van de betrokkene zelf te zijn (zie ook 7.5). Mogelijk heeft iemand in het voorgeslacht de deur voor de vijand opengezet. In Klaagl. 5:7 staat: Onze vaders hebben gezondigd, zij zijn niet meer, wij dragen hun ongerechtigheden.

In Dan. 9 belijdt Daniël dat zichzelf en ook hun vaders (vers 8) gezondigd hebben en dan in vers 11: Daarom is over ons uitgestort de met eed bekrachtigde vloek....

Er kan ook een vloek over ons uitgesproken zijn in een tijd dat we, om de één of andere reden, niet voldoende beschermd waren (als kind bijvoorbeeld).

Soms is de oorzaak gewoon niet goed na te gaan. Laat het dan rustig bij de Heer, Hij heeft kennis van alle dingen. De bevrijding kan dan evengoed plaatsvinden.

10.5.2 Belijdenis en berouw.

Als de betrokkene zelf de oorzaak is van de vervloeking (bijvoorbeeld door het niet eren van de ouders) dan is belijdenis en berouw noodzakelijk.

Wanneer de zonde in het voorgeslacht ligt dan is het nodig om de zonde van de voorvaders te belijden (Lev. 26:40) ook al houdt God ons niet verantwoordelijk voor deze zonden. Het betekent gewoon dat we, door onze belijdenis, een poort gaan sluiten die in het verleden voor

de vijand is opengezet. We rekenen zo op een bijbelse manier af met de zonde van de voorvaderen.

10.5.3 Verloochen en weerstaan.

Wanneer het voorafgaande heeft plaatsgevonden en de betrokkene(n) heeft (hebben) zich aan God toegewijd (mogelijk was dit al het geval) dan verliest de vervloeking zijn grond (Spr. 26:2). De vervloeking moet nu bewust verloochend en weerstaan worden. Dit betekent dat we een vastberaden houding tegenover satan aannemen:

Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden (Jak. 4:7).

Dit kan nog wel strijd geven maar als we aan Gods voorwaarden voldoen dan zal de overwinning zeker zijn en gaan we over van vloek naar zegen. Natuurlijk wordt het één en ander ook in het gebed voor Gods troon gebracht.

10.5.4 Nazorg.

Het spreekt vanzelf dat het geestelijk leven van de betrokkene(n) nu gezond dient te blijven en dat men niet door zonden de deur opnieuw opent voor de vijand. Men dient nu bewust de geestelijke wapenrusting (Ef. 6:10-20) te dragen. Hieronder valt ook het schild van het geloof (vers 16) waarmee men alle brandende pijlen van de boze zal kunnen doven. Eventueel nieuw uitgesproken vervloeking zullen dan geen doel meer treffen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het nodig kan zijn om een nieuwe, over ons uitgesproken, vervloeking bewust te weerstaan en ons geen angst te laten inboezemen (angst is namelijk weer een invalspoort). In zo'n geval zouden we hardop of zachtjes kunnen zeggen: Ik wedersta deze vervloeking in de naam van de Here Jezus ! Trouwens: Welke angst zou een wedergeboren christen nog moeten hebben ? In Spreuken 18:10 staat:

De naam des HEREN is een sterke toren; de rechtvaardige ijlt daarheen en is onaantastbaar.

11. Slot.

Mogelijk doet het voorafgaande allemaal wat methodisch aan. We beseffen echter dat het in al deze zaken noodzakelijk is om de leiding van de Heilige Geest te zoeken en niet in de eerste plaats te vertrouwen op kennis en ervaring ! Het is ons gebed dat deze inleiding mag bijdragen tot de bevrijding van vele geknechte mensen en dat de opgestane Heer erdoor verheerlijkt wordt !

*Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen.
Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen.*

(Luc. 10:19,20).

Literatuur.

1 Satan overwonnen	L. Harris.
2 Demon Possession & the Christian	C.F. Dickason.
3 Christian Set Yourself Free	G. & S. Powell.
4 Kind en Occultisme	R.H. Matzken en
A. Nijburg.
5 Okkultisme	J.I. van Baaren.
6 Van Occultisme tot Bevrijding	E. Nannen
7 Die Krankheitsgeschichte
der G. Dittus	J. Blumhardt.
8 Deliver us from evil	D. Basham.
9 Leven als een koningskind	H. Hill.
10 Spiritual Warfare	M. Harper.
11 The Occult	R. Parker.
12 Deliverance for Children and Teens	B. Banks.
13 Van vloek naar zegen	D. Prince.
14 Van hekserij tot Christus	D. Irvine.
15 Demonen Eruit, in Jezus' Naam !	W.C. van Dam
16 Als een brullende leeuw	R. Peterson.
17 Verslagen vijanden	C. ten Boom.
18 Christian Counselling and Occultism	K. Koch.
19 Competent to Counsel	J.E. Adams
-